

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ -11/11
22.12.2011. године
Београд
МП/Б

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
-Одељење за ратне злочине-

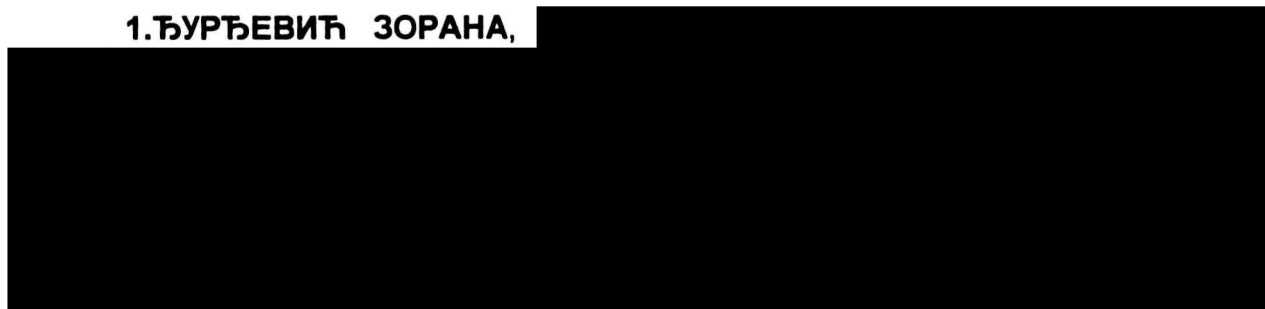
БЕОГРАД

На основу чл.46. ст.2. тач.3., чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подиже

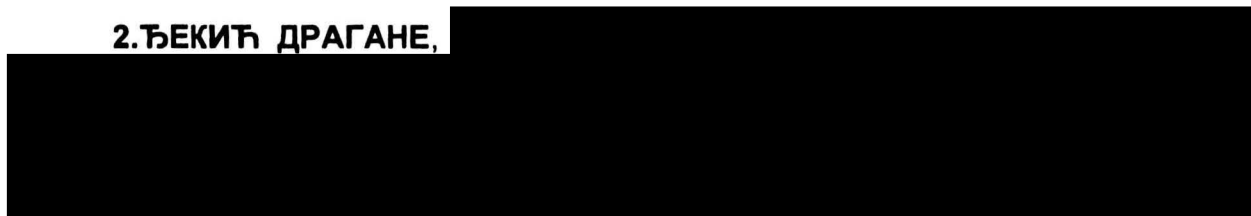
О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1.ЋУРЋЕВИЋ ЗОРАНА,

2.ЋЕКИЋ ДРАГАНЕ,

ШТО СУ:

За време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација на страни Српског, Муслиманског и Хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995.године, као припадници српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршили правила међународног права из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска конвенција) која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр.24/50) и правила из чл.4. ст.2. тач.а) и е) Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), на тај начин што су саглашавајући се са предузетим радњама других припадника паравојне групе „**Симини четници**“, учинили и то:

Догађања у селу Скочић

Као припадници паравојне групе, под командом Богдановић Сима, зване „**Симини четници**“; са којима су били и сада оптужени: Богдановић Сима, звани „Сима четник“, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, звани „Трцко“, Гаврић Томислав, звани „Гавра“, Шевић Ђође и Алић Зоран (предмет тога суда К-По2 42/10) као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Рајко“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Славица“ и „Богдан“; **у поподневним часовима 11.07.1992.године**, са два возила сви заједно дошли у село Скочић, општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника Муслиманске националности остали да живе са српским становништвом становници Ромске етничке припадности, па су **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана** саглашавајући се са предузетим радњама једно другог из ове групе, заједно учинили и то:

1.

Противзаконито и без било какве војне потребе срушили џамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље џамије те на тај начин уништили имовину великих размера и то тако што је један део групе учествовао у рушењу џамије а други део групе у којој је био оптужени Алић Зоран био распоређен у непосредној близини и наоружан чувао стражу;

2.

- После рушења џамије, сви заједно, отишли у део села где живе оштећени Роми, извршили претрес њихових кућа тражећи новац и ствари од вредности, при чему је лице по имену „Богдан“ из куће оштећеног Рибих Мехмеда заједно са другим неидентификованим припадницима ове групе одузео телефон, кафу и друге предмете, а затим сви заједно, међу којима су били и **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, све оштећене, најмање њих 27 цивилних лица међу којима су били деца, жене и одрасли мушкарци, истерали из куће Рибих Хамдије у двориште ромских кућа, којом приликом су оптужени Алић Зоран и припадник групе познат по имену „Богдан“ на спрату Хамдијине куће пронашли у шпајзу сакривене оштећену „Бета“, њену тетку, бабу и брата и уз претњу оружја и њих истерали у двориште, затим од оштећених Рома захтевали да им предају наоружање и личне вредне ствари, па су од оштећене Хаџире одузели и присвојили златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, те од оштећене „Гама“ **окривљена Ђекић Драгана** одузела златне минђуше, привеске у облику крста и потковице и златан прстен са руке говорећи јој „шта ће теби крст“, на који начин су према оштећенима нечовечно поступали одузимањем неопходних ствари за њихов живот и златан накит за који су емотивно везани;

- Затим су, по распоређивању са наоружањем у кући и у дворишту, већи број оштећених тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима, наносећи већи број телесних повреда једном броју оштећених, а једно лице и убили и то Рибих Арифа који је од удараца које су му задали прво пао на под, где га је један од припадника ове паравојне групе пуцањем из пушке лишио живота, док је оштећену Агановић Бисеру, која се после убиства Арифа обратила плачним речима: „Немој сине“, други припадник паравојне групе ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се она онесвестила, а у којој тучи је оптужени Стојановић Зоран бандашом од бицикле ударио по глави оштећеног Агановић Еседа;

- Истом приликом, једном броју оштећених мушкараца наредили су да свуку одећу са себе и да врше орални секс међу собом, што су ови морали и учинити а међу оштећенима су били и Агановић Мухамед и Есед (рођени деда и унук), те тако према свим оштећенима нечовечно поступали и вређали људско достојанство, обзиром да су сви оштећени ближи и даљи сродници, којом приликом је оптужени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем одсекао пенис, наневши му тако тешку телесну повреду;

- Након догађања у кући, оптужени Богдановић Сима је из куће извео оштећену „Алфа“, једним крајем опасача јој везао руке а други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако је везану силовао, а након тога кљештима покушавао да извади два златна зуба из њених уста, на који начин ју је и физички и психички мучио, за које време су други припадници групе, међу којима су и **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, наоружани стајали у близини и тако свесно код оштећених стварали стање

потпуне беспомоћности за пружање било каквог отпора, а неидентификовани припадници ове паравојне групе одвели у оближње куће малолетне оштећене „Бета“ и „Гама“ где су их силовали, и то: припадник групе познат по имену „Богдан“ силовао малолетну оштећену „Бета“, а после њега исту оштећену је силовало још неколико НН припадника исте групе, док је припадник групе познат по надимку „Тихи“, уз претњу пиштољем силовао малолетну оштећену „Гама“.

По завршетку свих описаних догађања у селу Скочић, **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, заједно са осталим припадницима групе наређују оштећенима да уђу у товарни сандук теретног возила, што су они морали учинити, а међу оштећене убацују тело Рибић Арифа да би из села Скочић одвезли оштећене према селу Малеших.

Догађања у селу Шетић – насеље „Хамзићи“

По довожењу оштећених са возилима у село Малеших, исте вечери **11.07.1992.године**, по наредби оптуженог Богдановић Симе из заробљене групе цивила **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, заједно са другим припадницима групе, издвајају оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, тако што им наређују да изађу из теретног возила а када то оштећена „Бета“ није хтела учинити, оптужени Стојановић Зоран јој је запретио „изађи или ћу пуцати у тебе“, након чега су све три оштећене изашле из возила а са њима да их чувају да не побегну изашли су **окривљена Ђекић Драгана** и припадници групе „Симини четници“ познати по именима „Богдан“, и „Рајко“, док су остали припадници паравојне групе, међу којима је и **окривљени Ђурђевић Зоран**, са оптуженим Богдановић Симом, друге оштећене, под окриљем мрака, одвезли до једне јаме у насељу „Хамзићи“ у селу Шетићи (највероватније се ради о раније ископаној јами приликом вађења песка), и ту их појединачно изводили из возила и убијали из ватреног оружја и употребом ножева а лешеве бацали у јаму при чему су неки припадници паравојне групе, међу њима и **окривљени Ђурђевић Зоран**, непосредно лишавали живота оштећене, а други са оружјем на готовс чували стражу да оштећени не побегну, у којој групи је био оптужени Алић Зоран, па су тако на овом месту убили најмање 22 цивилна лица и то: Ферхатовић Мушка зв.„Бисера“, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибић Бибер, Рибић Сарајка, Рибић Шемсо, Рибић Исмет, Рибић Шефика (**која је тада била у видној трудноћи**), Рибић Златија (**коју су пре убиства силовали**), Рибић Мехмед, Рибић Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба, док су једно лице - оштећеног малолетног Рибић Зија, рођеног 16.02.1984.године, сплетом околности, том приликом само ранили, а пре него што ће оштећеног Рибића извести из камиона до јаме на његово тражење да иде код мајке, одговорили му „Сад ћеш ићи код мајке“ и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

Догађања у селу Малеших

У периоду од неколико месеци почев од 11.07.1992.године, ова паравојна група под командом оптуженог Богдановић Сима, међу којима су били и **окривљени Ђурђевић Зоран** и **Ђекић Драгана**, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из паравојне групе „Симини четници“, незаконито држи затворене у кућама у Малешиху, оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, као и раније лишене слободе и заробљене оштећене сада пок.Карић Елмедину - Дина, Карић Муневверу и Бећировић Сенију – Сену, где су у читавом периоду боравка у Малешиху наређивали да све оштећене перу њихову одећу, чисте куће и спремају храну, тукли их и приморавали да их сексуално задовољавају те на други начин према њима нечовечно поступали, што су оштећене морале чинити и трпети, па су тако:

- **Исте ноћи** по доласку у Малеших, све три оштећене су биле силоване и то: оштећена „Алфа“ од припадника ове групе познатог по имену „Раденко“ и презимену „Лазих“, оштећена „Бета“ од оптуженог Стојановић Зорана, а оштећена „Гама“ од припадника групе познатог по имену „Рајко“ и надимку „Бели“, а наредних дана и све време боравка у Малешиху све три оштећене су биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе и то: оштећену „Алфа“ су силовали, тукли и над њом се сексуално иживљавали оптужени Стојановић Зоран, **окривљени Ђурђевић Зоран** и припадници групе познати по именима „Раденко“ и „Рајко“ и презимену „Лазих“, оштећену „Бета“ су силовали, тукли и сексуално над њом се иживљавали оптужени: Алић Зоран, Стојановић Зоран и Шевич Ђорђе, као и оптужени Богдановић Сима који јој је претио да то не сме рећи његовој жени или ће је у противном убити, као и припадници групе познати именима „Богдан“, „Дејан“ и „Рајо“ и презимену „Савкић“, док су оштећену „Гама“ силовали, тукли и сексуално се над њом иживљавали оптужени Стојановић Зоран и припадници групе познати по надимцима „Жути“ и „Јазо“ који ју је терао да се скине и игра гола на столу.

- По повратку са места званог „Хамзићи“, све три оштећене су морале опрати крваве униформе паравојне групе „Симе четника“, међу њима и крваву одећу и нож **окривљеном Ђурђевић Зорану**, па су их на овај начин и психички мучили и према њима нечовечно поступали обзиром да их је крвава одећа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника.

- Неутврђеног дана за време боравка у Малешиху, **окривљена Ђекић Драгана** је одсекла косу оштећеној „Бета“, без њеног одобрења због чега је она плакала, коју оштећену је као и оштећену „Гама“ током боравка у Малешиху више пута тукла рукама по глави и другим деловима тела.

Догађања у селу Клиса

Крајем 1992. године, паравојна група „**Симини четници**“ којом је и даље командовао Богдановић Сима, а у којој су били сада оптужени: Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, **окривљени Ђурђевић Зоран** и други непознати припадници ове паравојне групе, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из групе, прво одлази у село Клиса, где борави одређени краћи период, и са собом принудно одводе и оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ које незаконито у овом периоду држе затворене и према њима нечовечно поступају јер су све време оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ морале прати њихову одећу, чистити куће и друге објекте где су били смештени и спремати им храну, а када храна не би била спремљена оштећену „Алфа“ је највише тукао **окривљени Ђурђевић Зоран** који је и према оштећенима и нечовечно поступао на тај начин што је оштећене „Бета“ и „Гама“ терао да голе шетају по столовима док је оштећеној „Алфа“ говорио „ако треба ја ћу сперму да ти стављам у чашу и то мораш да попијеш“, а у овом периоду оштећену „Гама“ је највише пута силовао оптужени Стојановић Зоран, а оштећену „Бета“ највише пута силовао припадник ове групе познат по имену „Дејан“.

- **чиме би извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ.**

С тога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, као стварно и месно надлежним, закаже и одржи главни јавни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда
2. Оштећене заштићене сведоке „Алфа“, „Бета“, „Гама“, и Рибих Зија из Тузле, ул.Хасана Кикића бр.3, Агановић Шерифа из Калесије, Олановица бб, Бајрић Алију из Тузле, Доње Петровице, Пасци - Љубаче, које саслушати у својству сведока.
3. **Окривљеног Ђурђевић Зорана**, из Шапца, сада у притвору у предмету тога суда К.По2 7/11

4. **Окривљену Ђекић Драгану** из Београда, ул. Црвено барјаче бр.9

5. Браниоце окривљених

6. Сведоке: Јовић Драгана, сада у притвору по решењу тога суда у предмету К По2 7/11 и Карић Исмита, чија ближа адреса није позната, а позвати га на број телефона +38761300225

7. Да се изврши препознавање **окривљених Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане** од стране оштећених: заштићених сведокиња „Алфа“, „Бета“ и „Гама“.

8. Да се на главном претресу као доказ прочитају:

- докази који се налазе у предмету тога суда К.По2.-42/10 и то: записници о саслушању сведока Кантоналног тужилаштва Тузланског кантона КТА-РЗ-15/06 за Пантић Властимира од 7.6.2006., Томић Петка од 8.6.2006.г., Видовић Божа од 8.6.2006.г., Радић Радивоја од 12.6.2006.г., Јовановић Рада од 4.6.2006.г., Крстић Сава од 15.6. и 21.7.2006., Ристановић Сава од 12.7.2006., Милошевић Косте од 12.7.2006., Симић Миливоја од 4.6.2006.г., Радић Милана од 12.6.2006., Радић Пера од 12.6.2006.г., Томић Михајла од 8.6.2006.,

- „Списак несталих Рома из села Скочић од 11.7.1992.године“, „Списак несталих грађана насеља Скочић“ - доказ из предмета Тужилаштва Бих, КТА-РЗ-60/06, „Списак особа несталих у рату из села Скочић 11.7.1992.године“ сачињен од Удружења Рома „Ромска браћа Скочић“,

- Службена забјелешка Државне агенције за истрагу и заштиту Регионалног уреда Тузла са фотодокументацијом број 17-15/3-1-29/08 од 12.02.2008.године,

- изводи из матичне књиге рођених на име Рибих Исмет, Рибих Зијад, Рибих Сабрија, Рибих Сувада, Рибих Алмаса, потврда о смрти на име Рибих Шевка рођене Бегановић,

- дозвола за сахрану умрлог на име Рибих Хусага Шевка дев. Бегановић,

- потврда Службе за избеглице на име Рибих Зија,

- отпусне листе из болнице у Зворнику на име Рибих Зија под матичним бројем 295/92, отпусне листе из Института „др. Симо Милишевић“- Игало, на име Рибих Зија од 18.08.1993.године и 14.3.1996.године,

- упутнице у боницу на име Рибих Зија број 295/93,

- здравствени картон на име Рибих Зија и Дечијег дома „Младост“ Бијела, са мишљењем о здравственом стању при пријему Рибих Зија број 287 од 20.3.1996.године.

- транскрипти изјава оштећених заштићених сведока „Алфа“, „Бета“, и „Гама“, из предмета истраге тога суда Ки По2 96/10

- транскрипти изјаве оштећеног Рибих Зија из предмета истраге тога суда Ки.По2 13/11

- налаз и мишљење вештака др.Миодрага Благојевића, неуропсихијатра, од 25.11.2011.године, као и налаз и мишљење вештака др.Мерице Милавић-Вујковић, клиничког психолога, од 18.11.2011.године за **окривљену Ђекић Драгану**.

9. Да се на главни претрес прибаве од ЈЗУ УКЦ – Тузла и прочитају потврде о смрти за лица: Ферхатовић Мушка зв.“Бисера”, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибих Бибер, Рибих Сарајка, Рибих Шемсо, Рибих Исмет, Рибих Шефика, Рибих Златија, Рибих Мехмед, Рибих Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба, који докази се налазе у предмету тога суда К.По2.-42/10.

10. Да се прочитају изводи из казнене евиденције за **окривљене Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгану**.

Да се према **окривљеном Ђурђевић Зорану**, по основама из чл.142. ст.1 тач. 5. Законика о кривичном поступку **ПРОДУЖИ ПРИТВОР** до правноснажности пресуде.

Да се по завршеном главном претресу, окривљени огласе кривим, осуде на казне по закону, као и да се обавезу да плате трошкове кривичног поступка.

Да се поступак против окривљених **Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане** споји поступку који се води пред тим судом у предмету **К.По2.-42/10** против окривљених **Богдановић Сима** и др. за исто кривично дело по основу одредбе из чл.33. ст.3., 4. и 5. Законика о кривичном поступку.

Образложење

У поступку истраге спроведене пред Вишим судом – Одељење за ратне злочине у Београду, против **окривљених Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане**, у правцу кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ, прикупљени су подаци и докази који дају довољно основа за оптужење.

2/1

Наиме, у поступку истраге прикупљено је довољно података и доказа који се односе на окривљене и кривично дело тако да је са високим степеном вероватноће утврђено стање ствари из кога произилази да су **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, учинили и то:

Као припадници паравојне групе под називом **„Симини четници“**, за време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација на страни Српског, Муслиманског и Хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995.године, као припадници српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршили правила међународног права из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска конвенција) која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр.24/50) и правила из чл.4. ст.2. тач.а) и е) Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), на тај начин што су саглашавајући се са предузетим радњама других припадника ове паравојне групе, учинили и то:

Догађања у селу Скочић

Као припадници паравојне групе, под командом Богдановић Сима, зване **„Симини четници“**; са којима су били и сада оптужени: Богдановић Сима, звани „Сима четник“, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, звани „Трцко“, Гаврић Томислав, звани „Гавра“, Шевић Ђође и Алић Зоран (предмет тога суда К-По2 42/10) као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Рајко“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазић“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Славица“ и „Богдан“; **у поподневним часовима 11.07.1992.године**, са два возила сви заједно дошли у село Скочић, општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника Муслиманске националности остали да живе са српским становништвом становници Ромске етничке припадности, па су **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана** саглашавајући се са предузетим радњама једно другога из ове групе, заједно учинили и то:

1.

Противзаконито и без било какве војне потребе срушили џамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље џамије те на тај начин уништили имовину великих размера и то тако што је један део групе учествовао у рушењу џамије а други део групе у којој је био оптужени Алић Зоран био распоређен у непосредној близини и наоружан чувао стражу;

2.

- После рушења џамије, сви заједно, отишли у део села где живе оштећени Роми, извршили претрес њихових кућа тражећи новац и ствари од вредности, при чему је лице по имену „Богдан“ из куће оштећеног Рибих Мехмеда заједно са другим неидентификованим припадницима ове групе одузео телефон, кафу и друге предмете, а затим сви заједно, међу којима су били и **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, све оштећене, најмање њих 27 цивилних лица међу којима су били деца, жене и одрасли мушкарци, истерали из куће Рибих Хамдије у двориште ромских кућа, којом приликом су оптужени Алић Зоран и припадник групе познат по имену „Богдан“ на спрату Хамдијине куће пронашли у шпајзу сакривене оштећену „Бета“, њену тетку, бабу и брата и уз претњу оружја и њих истерали у двориште, затим од оштећених Рома захтевали да им предају наоружање и личне вредне ствари, па су од оштећене Хацире одузели и присвојили златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, те од оштећене „Гама“ **окривљена Ђекић Драгана** одузела златне минђуше, привеске у облику крста и потковице и златан прстен са руке говорећи јој „шта ће теби крст“, на који начин су према оштећенима нечовечно поступали одузимањем неопходних ствари за њихов живот и златан накит за који су емотивно везани;

- Затим су, по распоређивању са наоружањем у кући и у дворишту, већи број оштећених тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима, наносећи већи број телесних повреда једном броју оштећених, а једно лице и убили и то Рибих Арифа који је од удараца које су му задали прво пао на под, где га је један од припадника ове паравојне групе пуцањем из пушке лишио живота, док је оштећену Агановић Бисеру, која се после убиства Арифа обратила плачним речима: „Немој сине“, други припадник паравојне групе ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се она онесвестила, а у којој тучи је оптужени Стојановић Зоран бандашом од бицикле ударио по глави оштећеног Агановић Еседа;

- Истом приликом, једном броју оштећених мушкараца наредили су да свуку одећу са себе и да врше орални секс међу собом, што су ови морали и учинити а међу оштећенима су били и Агановић Мухамед и Есед (рођени деда и унук), те тако према свим оштећенима нечовечно поступали и вређали људско достојанство, обзиром да су сви оштећени ближи и даљи сродници, којом приликом је оптужени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем одсекао пенис, наневши му тако тешку телесну повреду;

- Након догађања у кући, оптужени Богдановић Сима је из куће извео оштећену „Алфа“, једним крајем опасача јој везао руке а други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако је везану силовао, а након тога кљештима покушавао да извади два златна зуба из њених уста, на који начин ју је и физички и психички мучио, за које време су други припадници групе, међу којима су и **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, наоружани стајали у близини и тако свесно код оштећених стварали стање

потпуне беспомоћности за пружање било каквог отпора, а неидентификовани припадници ове паравојне групе одвели у оближње куће малолетне оштећене „Бета“ и „Гама“ где су их силовали, и то: припадник групе познат по имену „Богдан“ силовао малолетну оштећену „Бета“, а после њега исту оштећену је силовало још неколико НН припадника исте групе, док је припадник групе познат по надимку „Тихи“, уз претњу пиштољем силовао малолетну оштећену „Гама“.

По завршетку свих описаних догађања у селу Скочић, **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, заједно са осталим припадницима групе наређују оштећенима да уђу у товарни сандук теретног возила, што су они морали учинити, а међу оштећене убацују тело Рибих Арифа да би из села Скочић одвезли оштећене према селу Малешин.

Догађања у селу Шетин – насеље „Хамзићи“

По довожењу оштећених са возилима у село Малешин, исте вечери **11.07.1992.године**, по наредби оптуженог Богдановић Симе из заробљене групе цивила **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, заједно са другим припадницима групе, издвајају оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, тако што им наређују да изађу из теретног возила а када то оштећена „Бета“ није хтела учинити, оптужени Стојановић Зоран јој је запретио „изађи или ћу пуцати у тебе“, након чега су све три оштећене изашле из возила а са њима да их чувају да не побегну изашли су **окривљена Ђекић Драгана** и припадници групе „Симини четници“ познати по именима „Богдан“, и „Рајко“, док су остали припадници паравојне групе, међу којима је и **окривљени Ђурђевић Зоран**, са оптуженим Богдановић Симом, друге оштећене, под окриљем мрака, одвезли до једне јаме у насељу „Хамзићи“ у селу Шетин (највероватније се ради о раније ископаној јами приликом вађења песка), и ту их појединачно изводили из возила и убијали из ватреног оружја и употребом ножева а лешеве бацали у јаму при чему су неки припадници паравојне групе, међу њима и **окривљени Ђурђевић Зоран**, непосредно лишавали живота оштећене, а други са оружјем на готово чували стражу да оштећени не побегну, у којој групи је био оптужени Алић Зоран, па су тако на овом месту убили најмање 22 цивилна лица и то: Ферхатовић Мушка зв. „Бисера“, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хацира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибих Бибер, Рибих Сарајка, Рибих Шемсо, Рибих Исмет, Рибих Шефика (**која је тада била у видној трудноћи**), Рибих Златија (**коју су пре убиства силовали**), Рибих Мехмед, Рибих Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба, док су једно лице - оштећеног малолетног Рибих Зија, рођеног 16.02.1984.године, сплетом околности, том приликом само ранили, а пре него што ће оштећеног Рибиха извести из камиона до јаме на његово тражење да иде код мајке, одговорили му „Сад ћеш ићи код мајке“ и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

Догађања у селу Малеших

У периоду од неколико месеци почев од 11.07.1992.године, ова паравојна група под командом оптуженог Богдановић Сима, међу којима су били и **окривљени Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана**, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из паравојне групе „Симини четници“, незаконито држи затворене у кућама у Малешиху, оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, као и раније лишене слободе и заробљене оштећене сада пок.Карић Елмедину - Дина, Карић Муневеру и Бећировић Сенију – Сену, где су у читавом периоду боравка у Малешиху наређивали да све оштећене перу њихову одећу, чисте куће и спремају храну, тукли их и приморавали да их сексуално задовољавају те на други начин према њима нечовечно поступали, што су оштећене морале чинити и трпети, па су тако:

- **Исте ноћи** по доласку у Малеших, све три оштећене су биле силоване и то: оштећена „Алфа“ од припадника ове групе познатог по имену „Раденко“ и презимену „Лазих“, оштећена „Бета“ од оптуженог Стојановић Зорана, а оштећена „Гама“ од припадника групе познатог по имену „Рајко“ и надимку „Бели“, а наредних дана и све време боравка у Малешиху све три оштећене су биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе и то: оштећену „Алфа“ су силовали, тукли и над њом се сексуално иживљавали оптужени Стојановић Зоран, **окривљени Ђурђевић Зоран** и припадници групе познати по именима „Раденко“ и „Рајко“ и презимену „Лазих“, оштећену „Бета“ су силовали, тукли и сексуално над њом се иживљавали оптужени: Алић Зоран, Стојановић Зоран и Шевич Ђорђе, као и оптужени Богдановић Сима који јој је претио да то не сме рећи његовој жени или ће је у противном убити, као и припадници групе познати именима „Богдан“, „Дејан“ и „Рајо“ и презимену „Савкић“, док су оштећену „Гама“ силовали, тукли и сексуално се над њом иживљавали оптужени Стојановић Зоран и припадници групе познати по надимцима „Жути“ и „Јазо“ који ју је терао да се скине и игра гола на столу.

- По повратку са места званог „Хамзићи“, све три оштећене су морале опрати кржаве униформе паравојне групе „Симе четника“, међу њима и кржаву одећу и нож **окривљеном Ђурђевић Зорану**, па су их на овај начин и психички мучили и према њима нечовечно поступали обзиром да их је кржава одећа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника.

- Неутврђеног дана за време боравка у Малешиху, **окривљена Ђекић Драгана** је одсекла косу оштећеној „Бета“, без њеног одобрења због чега је она плакала, коју оштећену је као и оштећену „Гама“ током боравка у Малешиху више пута тукла рукама по глави и другим деловима тела.

13/1

Догађања у селу Клиса

Крајем 1992. године, паравојна група „**Симини четници**“ којом је и даље командовао Богдановић Сима, а у којој су били сада оптужени: Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, **окривљени Ђурђевић Зоран** и други непознати припадници ове паравојне групе, саглашавајући се са предузетим радњама један другог из групе, прво одлази у село Клиса, где борави одређени краћи период, и са собом принудно одводе и оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ које незаконито у овом периоду држе затворене и према њима нечовечно поступају јер су све време оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ морале прати њихову одећу, чистити куће и друге објекте где су били смештени и спремати им храну, а када храна не би била спремљена оштећену „Алфа“ је највише тукао **окривљени Ђурђевић Зоран** који је и према оштећенима и нечовечно поступао на тај начин што је оштећене „Бета“ и „Гама“ терао да голе шетају по столовима док је оштећеној „Алфа“ говорио „ако треба ја ћу сперму да ти стављам у чашу и то мораш да попијеш“, а у овом периоду оштећену „Гама“ је највише пута силовао оптужени Стојановић Зоран, а оштећену „Бета“ највише пута силовао припадник ове групе познат по имену „Дејан“.

Правном оценом утврђеног стања ствари основано се да закључити да се у радњама **окривљених Ђурђевић Зорана** и **Ђекић Драгане** стичу сва битна обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. у вези чл.22 КЗ СРЈ. **Окривљени Ђурђевић Зоран** и **Ђекић Драгана** су ово кривично дело учинили као припадници паравојне групе „**Симини четници**“ заједно са другим припадницима ове групе те тиме у улози саизвршиоца. Између припадника групе према начину извршења радњи кривичног дела постојала је сагласност сваког члана групе па тиме и **окривљених Ђурђевић Зорана** и **Ђекић Драгане**, да се радње других прихватају као своје. На то указују чињенице да се појединачне радње надовезују једна на другу у циљу извршења постављеног задатка од командира паравојне групе Богдановић Сима. И коначно, нико од припадника паравојне групе па ни **окривљени Ђурђевић Зоран** и **Ђекић Драгана** нису се супроставили било којој описаној радњи кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва.

Окривљени Ђурђевић Зоран и **Ђекић Драгана** а и читава група „**Симини четници**“ кршила је правила међународног права из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл.4. ст.2. тач.а) и е) Допунског протокола уз Женевске Конвенције, које кршење међународног права представља и алтернативно происане радње кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1 КЗ СРЈ.

Окривљени Ђурђевић и Ђекић били су свесни својих незаконитих радњи и заједничког деловања сваког припадника паравојне групе „Симини четници“, које радње су хтели као своје, па се основано да закључити да су кривично дело извршили са директним умишљајем као саизвршиоци.

У својој одбрани **окривљени Ђурђевић Зоран**, негира извршење кривичног дела, мада је признао своју припадност паравојној групи „**Симини четници**“ и свој боравак у Малешиху. Он је навео да је провео 10ак дана у овој групи, у лето 1992. године, у Малешиху и негирао своје учешће у било којој радњи описаних догађања код ромских кућа у Скочићу тврдећи да му је место Скочић непознато. Такође је негирао било какво малтретирање или злостављање заробљених девојака у Малешиху наводећи да су се слободно кретале и да нису биле везане.

Одбрана **окривљеног Ђурђевића** доведена у везу са прикупљеним доказима показује се као неистинита, посебно доведена у везу са исказима оштећених заштићених сведокиња „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, као и исказом сведока Јовић Драгана који је једном приликом у Малешиху видео када је **окривљени Ђурђевић** викао на једну од заробљених девојака и да ју је терао „дал нешто око кувања, да ли јој је ударио шамар или не....“, које су довољно сагласно указале да је у свим радњама које су представљене у чињеничном опису диспозитива ове оптужнице учествовао и овај **окривљени** кога памте по имену „Зоран из Шапца“.

У својој одбрани **окривљена Ђекић Драгана** наводи да је у време инкриминисаног догађаја, у јулу 1992. године, била стационарирана у амбуланти у Малешиху, да је неутврђеног дана на путу између Малешиха и Беле Стене, у селу које је било сравњено, видела девојку, коју је по нардби „команданта Чеде“ морала да претресе и том приликом одузела златан крстић. **Окривљена** негира постојање заробљених женских лица ромске националности у Малешиху, као и своје учешће у било којој радњи описаних догађања код ромских кућа у Скочићу тврдећи да о том догађају ништа није ни чула. Такође је навела да је једино од заробљених жена у Малешиху видела Дину, Муневеру и Сену коју је једном приликом ошамарила и одсекла јој косу, као и да се по њиховом изгледу у то време могло закључити да су биле злостављане и малтретиране.

Одбрана **окривљене Ђекић Драгане** доведена у везу посебно са исказима оштећених заштићених сведокиња „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, као и исказом сведока Јовић Драгана показује се као неистинита и срачуната на избегавање кривичне одговорности.

Како на страни окривљених нисам нашао околности које би искључиле кривичну одговорност, то предлагем да их суд за напред наведено кривично дело огласи кривим и осуди на казне по Закону.

Имајући у виду да је за извршено кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ запређена казна затвора преко 10 година и да су последице овог кривичног дела: најмање 23 смртно страдала цивилна лица ромске националности међу којима је један број деце и жена, да је једна смртно страдала особа била у видно одмаклој трудноћи, да су силовања и сексуална иживљавања чињена у дужем временском периоду, и над

15/1

две малолетне оштећене, то сматрам да има довољно основа да се окривљеном Ђурђевић Зорану ПРОДУЖИ ПРИТВОР по основу одредбе из чл.142. ст.1. тач.5. ЗКП.

Предлог да се кривични поступак против окривљених Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане споји са поступком који се води пред тим судом у предмету К.По2.-42/10 против окривљених Богдановић Сима и др. за исто кривично дело дат је имајући у виду одредбе из чл.33. ст.3., 4. и 5. Законика о кривичном поступку и принцип целисходности и економичности.

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Година и месеца пријема 22. 12. 2011.
Број одговора 6
Број предмета 1/2011/2-ОП
Број уписа 65
Применом у суду (тачка)
Грч. и латин. исписано ШОЧТО
Напомена